

[Bøgholm.]

Anvisning, for han talte jo netop om alt muligt andet.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vilde gerne give det Indtryk af, at man ikke fra konservativ Side havde Ret til at tale om nogen Andel i den 29. August, og det laa for saa vidt paa Linie med, hvad det ærede Medlem Hr. Stærmosé sagde, idet han vilde fremstille det, næsten som om det var en Bølge ude fra Landet, der var skyllet ind over Rigsdagen, men at man ikke med Rette kunde tale om en Rigsdagspolitik paa dette Punkt. Heroverfor vil jeg gerne sige til de ærede Medlemmer, at dette forekommer mig ganske urigtigt; der var i Rigsdagen en bestemt Politik, der førte frem til den 29. August.

Udenrigsministeren (*Christmas Møller*):

Det er naturligt for mig at begynde med at takke de ærede Ordførere, med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, for den ganske særlig velvillige Behandling, de ærede Ordførere har givet dette Lovforslag. Jeg haaber, at den almindelige Tilfredshed, som har givet sig Udtryk i Forhandlingen, her i Tinget, ogsaa maa vise sig i Udvalgsbehandlingen og Sagens fortsatte Behandling, saaledes at det bliver muligt at gennemføre Lovforslaget i indeværende Rigsdagssamling.

Til Socialdemokratiets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, vil jeg gerne sige, at den Ændring, der er sket med Hensyn til § 1 i Forhold til den tidligere Lov, er sket af den Grund, at man ansaa det for overflødigt at have de tre Grøne nævnt i Loven — man vidste jo nok, hvad Udenrigstjenesten var; og man tog det Kapitel for Kapitel —, men naturligvis, hvis man mener, det er bedre at have det samlet paa den Maade, man har haft det tidligere, er det ikke noget, der skal skille det ærede Medlem og mig.

Derimod er der et andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem ogsaa rejste, nemlig Spørgsmaalet, om man skal nævne Landene, eller man kun skal nævne Stillingerne; der synes jeg, man maa sige, at den Formulering, som man denne Gang har givet Forslaget, er der en hel Del der taler for. Hvis man havde Navnene paa Landene ganske bestemt: i de og de Lande skulde der være 1ste Klasse, i de og de Lande skulde der være 2den Klasse, var det noget andet; men her vilde man jo nu efter den anden Verdenskrig være nødt til at foretage visse Ændringer, og det letter Administrationens

Handleevne, tror jeg, med den Formulering, vi har valgt nu.

Jeg forstaaer ogsaa paa det ærede Medlem, at han ikke afgjort vendte sig derimod, men kun nævnte det for at pege paa Forskellen. Jeg var ogsaa meget glad ved den Behandling, det ærede Medlem gav Presseattachéspørgsmaalet, og vil her kun sige, at Oplysningsbureauets Virksomhed føres videre af Erhvervskontorer, og de Erfaringer, man har, taler ogsaa for ikke at have et saadant Oplysningsbureau, men i Stedet den administrative Ordning, som man har nu.

Endelig takker jeg det ærede Medlem for den Tilslutning, han gav ogsaa til den Ordning, vi har foreslaaet i § 14 om Tjenestemænd i Disponibilitet.

Men baade for det ærede Medlem saavel som for andre ærede Medlemmer gjaldt det jo, at de ved Siden af at vise skyldig Hensyntagen til Lovforslaget var saa venlige at knytte nogle Bemærkninger til den Tale, jeg holdt angaaende alle de Angreb, der er rettet mod nogle af Udenrigsministeriets Tjenestemænd og ogsaa mod mig. Jeg kan kun takke den ærede Ordfører for Socialdemokratiet for hans Anerkendelse og for de venlige Ord, han sagde til mig i Anledning af min Tale.

Jeg maa have Lov til dog at gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem og ogsaa senere til andre ærede Medlemmer.

Maa jeg for det første bemærke, at jeg ikke har det Indtryk af Kommunisternes Holdning fra 1940 til 22. Juni 1941 som det ærede Medlem. Nu kan det ogsaa godt være, at jeg, maa jeg sige det paa den Maade, i hvert Fald personlig har staaet og staaar Kommunisterne nærmere end det ærede Medlem. Naar jeg tænker paa forskellige Debatter ved den ene eller den anden Lejlighed, har jeg et temmelig levende Indtryk heraf. Jeg havde ogsaa, maa jeg tilstaa, en vis personlig Kontakt allerede inden 22. Juni 1941 med nuværende Minister Aksel Larsen, og jeg vil gerne sige, at saadan som Vanskelighederne forelaa paa det Tidspunkt, havde jeg ogsaa allerede fra den Tid et levende Indtryk af, at vi gjorde os den samme Betragtning om, paa hvilken Maade man skulde bekæmpe Tyskerne bedst muligt. At vi saa fandt sammen efter 22. Juni stærkere end tidligere, nu, hvor den ene var illegal under Jorden, og den anden kunde være det et Stykke Tid over Jorden, er jo ikke saa urimeligt.

Jeg tror aldrig, at jeg har angrebet — jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at